

Pia Dahl (FP):

Fremskridtspartiet må også tage afstand fra det foreliggende lovforslag. Vi tror ikke på, at det vil afhjælpe de problemer, der har været for kontaktlinsebrugere, der måske har fået forkert besked hos deres optiker.

Jeg vil nøjes med at henlede opmærksomheden på en antifremskridtsparagraf i dette forslag som § 10, hvor der står, at der ikke gennem reklamering, rådgivning eller på anden måde må tilskyndes til unødvendig eller uhensigtsmæssig brug af briller, kontaktlinser eller andre synshjælpemidler. Det er i hvert fald ikke i stil med det, Fremskridtspartiet ønsker sig.

Kirsten Lee (RV):

Jeg har pudset brillerne og fået et klart syn på dette forslag, så jeg nu kan meddele, at det er Det Radikale Venstres opfattelse, at de danske optikere generelt er dygtige håndværkere. Der registreres kun et helt ubetydeligt antal øjenskader hvert år som følge af kontaktlinser, og de ville ikke kunne forhindres helt, selv om optikerne autoriseres. Men jeg er enig i, at de problemer, der er, kan løses ved, at man forbedrer optikernes uddannelse, og det arbejde er sat i værk, så vidt jeg kan forstå på sundhedsministeren.

Specielt er det påfaldende, at efg-optikeruddannelsen ikke indeholder uddannelse i kontaktlinseilpasning, og at man kun kan erhverve denne viden på et efteruddannelseskursus afholdt af Direktoratet for Arbejdsmarkedsuddannelserne.

Det er også et spørgsmål, om vore optikere kan opfylde EF's minimumskrav. Kan de ikke det, vil de ikke kunne få arbejde i de øvrige EF-lande, men der bliver jo altså arbejdet med disse problemer.

Der er ingen tvivl om, at det er fuldt betryggende, at kontaktlinser kan tilpasses hos en velkvalificeret kontaktlinseoptiker; det behøver ikke at foregå hos en højt specialiseret og langt dyrere øjenlæge.

Vi ser derfor frem til den løsning, sundhedsministeren har skitseret vedrørende optikernes uddannelse. Vi mener, problemerne kan løses helt uden autorisation, og vi finder slet ikke dette lovforslag nødvendigt.

Lis Noer Holmberg (CD):

I Danmark har vi tradition for at kunne gå

lige fra gaden ind til en optiker, få taget en synsprøve og få lov til at vælge og vrage mellem det store udvalg af brillestel, der findes, for så i løbet af få dage at kunne afhente brillen.

I den rapport, der blev udarbejdet i 1986 af den af indenrigsministeren nedsatte arbejdsgruppe, lægger man ikke skjul på, at der i befolkningen er tillid til de synsprøver, der foretages af optikere, og til den rådgivning, der finder sted med henblik på en eventuel henvisning til en øjenlæge.

Og desuden er det op til den enkelte selv at bestemme, om man ønsker at konsultere sin øjenlæge eller man vil aflægge optikeren et besøg; det er altså borgerens eget frie valg.

Der er ikke noget, der tyder på, at befolkningen er utilfreds med den gældende ordning på optikerområdet. Men det er klart, at der sker en udvikling også på dette område, og her tænker jeg naturligvis på brugen af kontaktlinser. Nogle får linser efter operation, og så er disse i første omgang ordineret af en læge, andre ønsker linser af kosmetiske grunde og får med held disse linser ved at aflægge et besøg hos en optiker, og det er uhyre sjældent, at man hører om utilfredshed eller uheld i den anledning, og gudskelov for det.

Jeg kan se, at man gennem flere år har vurderet behovet for en autorisationsordning for optikere, men man har da også konstateret, at den arbejdsdeling, der i dag er mellem optikere og øjenlæger, er en hensigtsmæssig ordning for det danske samfund. Vi er jo netop i gang med at afbureaukratisere og forenkle, og så virker det bagvendt, at man nu vil lovgive på et område, der faktisk fungerer rimelig godt.

Jeg har så stor tillid til vore optikere, at jeg er sikker på, at de checker, at de briller og andre former for synshjælpemidler, de udleverer, er i overensstemmelse med kundens behov, uden at man lovgiver om det, og ligeledes, at det lægeordinerede er i overensstemmelse med henvisningen.

Det må være i optikernes egen interesse, hvis de vil stå for kvalitet og seriositet, at de følger udviklingen inden for deres eget fag og dygtiggør sig af hensyn til deres erhvervsudøvelse, uden at der skal lovgives på området.

Jeg har forstået, at man har forbedret uddannelsen inden for optikerfaget, og der er vel heller ikke noget i vejen for, at der kan laves yderligere kurser og videreuddannelse, selv om man ikke får autorisation.